

mindkét házában már január 29-én, a felsőházban gróf Zichy János, a képviselőházban Bajcsy-Zsilinszky részéről. Talán mondani is felesleges, a jobboldal mindkettőjüket azzal hurrogtatja le: nem tűrjük, hogy „a hadsereg becsületébe gázoljanak”.

A kormány, nem beszélve a honvédelmi miniszterről és a vezérkari főnökről, teljesen kielégítőnek találta Feketealmi-Czeydner jelentését a délvidéki eseményekről, és a honvédség pártját fogta a polgári bírálókkal szemben. A kormányzó is többé-kevésbé ilyen magatartást tanúsított. Amikor Jugoszláviában bíróság elé állították és felelősségre vonták Feketealmi-Czeydner (lásd a 7. és a 32. fejezetet), arra hivatkozott, hogy levelet kapott Keresztes-Fischer Lajos vezéreztől, a belügyminiszter testvérétől, a kormányzói katonai iroda akkori vezetőjétől, s ebben a levélben egyebek között az állt, hogy bár „zsidó körökben most hevesen támadnak, de nem kell vele törődni, nem lesznek ennek káros következményei egy olyan jó katonára és jó hazafira nézve”⁷⁷, mint amilyen Feketealmi-Czeydner.

Pontosan nem lehet megállapítani, hogy mikor íródott ez a levél, az viszont minden kétséget kizáróan tény, hogy a kormányzó ismerte a délvidéki vérengzés részleteit. Nemcsak onnan tudta, hogy a parlament mindkét házában a külügyi bizottsága meghallgatásokat tartott ez ügyben, de tudnia kellett róluk Bajcsy-Zsilinszky memorandumából is, amelyet 1942. február 4-én vett kézhez. A kisgazdapárti képviselő teljes részletességgel beszámolt az esetről, megnevezte az összes felelősöket, nemcsak a katonai vezetésben, de a kormányzatban is, letről egészen Bárdossy miniszterelnökig bezárólag, akinek azt vetette Bajcsy-Zsilinszky a szemére, hogy a figyelmeztetés ellenére se tette meg a szükséges elővigyázatossági intézkedéseket, hogy elhárítsa a küszöbön álló katasztrófát.⁷⁸ C. A. Macartney azt írja, hogy a szlovákiai magyarok vezére, Szüllő Géza szintén felterjesztést intézett Horthyhoz, és kérte, hogy a kormányzó rendelje el az ügy kivizsgálását.⁷⁹

A kormány valóban kiküldött egy vizsgálóbizottságot Babós József hadbíró ezredes, katonai ügyész vezetésével. Babós titokban állítólag a Nyilaskeresztes Pártnak volt a tagja. A bizottság jelentése egyértelműen bizonyította, hogy Újvidéken tömeggyilkosság történt. Bárdossynak politikailag rosszul jött az ügy, és igyekezett minél gyorsabban fátylat borítani rá. Nem volt hozzá bátorsága, hogy „a hadsereg becsületébe gázoljon”, még kevésbé ahhoz, hogy magára vonja a Harmadik Birodalom haragját. Ez annál is hihetőbb, mert újabb kutatások szerint Ribbentrop január 6-i, budapesti látogatása során állítólag arra buzdította a magyar hatóságokat, hogy indítsanak ilyen akciókat.⁸⁰

1942. március 9-én iktatták be hivatalába az új kormányt Kállay Mik-